

впливати на тонус м'язів, тургор тканин і еластичність зв'язок дитини в області кульшових суглобів. Отже, у хворих з ДКС та підзвихом стегна частіше спостерігаються інші деформації, пов'язані з релаксацією сухожильно-зв'язкових і суглобових елементів (плоскі, плоско-вальгусні стопи, вальгусні деформації у колінному суглобі).

Висновки. Доведено, що у дітей із наслідками ДКС переважають порушення постави у сагітальній площині (66,1%), а у фронтальній площині порушення (сколіотична постава) виявлені у 4,4% обстежених дітей і лише у дівчат. Комбіновані порушення, зокрема сколіотичну деформацію та зміни фізіологічних вигинів хребта, спостерігали у 29,5% дітей. У групі порівняння найчастіше зустрічаються порушення у сагітальній площині (у 27 (42,8%) осіб), комбіновані порушення – у 7 (11,2%) дітей, а в 4 (6,4%) дітей виявлено порушення у фронтальній площині (сколіотична постава). Вальгусно-варусні деформації кінцівок спостерігались в обох групах, але в групі з ДКС кількість виявлених порушень була більшою (у 32 (47%) дітей), ніж у групі порівняння (у 21 (33,3%) особи). **Перспективи подальших досліджень** полягають у розробці програми фізичної реабілітації дітей дошкільного віку із ДКС.

Література

1. Дяченко Ю. Л. Особливості фізичного розвитку дітей із порушенням постави / Ю. Л. Дяченко // Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія №20 : Біологія: зб. наук. праць. – К. : НПУ імені М.П. Драгоманова, 2011. - № 1. – С. 148 – 152.
2. Експериментальна авторська методика оздоровчо-корекційної гімнастики «Богатир» для дітей старшого дошкільного віку з порушеннями функцій опорно-рухового апарату : навч. посіб. / Ю. М. Корж. – Суми : СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2012. – 160 с.
3. Михайлова Н. Є. Методологія фізичної реабілітації дітей, хворих на вроджену клишоногість (монографія) / Н. Є. Михайлова. – Рівне, 2012. – 260 с.
4. Руденко А. М. Аналіз причинно-наслідкових зв'язків дисплазії кульшових суглобів у дітей дошкільного віку / А. М. Руденко, О. М. Звіряка // Слобожанський науково-спортивний вісник. – Харків : ХДАФК, 2015. - № 6 (50). – С. 155 – 159.
5. Фізичний розвиток дітей різних регіонів України / упорядник Г. М. Єременко, Н. С. Полька. – К. : Вид-во «КІМО», 2003. – 232 с.
6. Чередніченко П. Ефективність технології фізичної реабілітації дітей старшого дошкільного віку із плоскостопістю / Павло Чередніченко // Спортивна наука України. – 2016. – № 4 (74). – С. 26–32.

References

1. Dyachenko, Yu. L. (2011). Features of physical development of children with posture disorders. Scientific journal of NPU named after M. P. Dragomanov, 1, 148-152. [in Ukrainian]
2. Korzh, Yu. M. (2012). Experimental author's technique of health-corrective gymnastics "Bogaty" for children of senior preschool age with disorders of the musculoskeletal system. Sumy: Publishing House of Sumy State Pedagogical University named after A. S. Makarenko. [in Ukrainian]
3. Mikhailova, N. E. (2012). Methodology of physical rehabilitation of children with congenital clubfoot (monograph). Rivne. [in Ukrainian]
4. Rudenko, A. M., & Zviyaka, O. M. (2015) Analysis of the causal relationships of hip dysplasia in preschool children. Slobozhansky scientific and sports bulletin, 6 (50), 155-159. [in Ukrainian]
5. Yeremenko, G. M., & Polka, N. S. (2003). Physical development of children from different regions of Ukraine. Kyiv: Publishing House «KIMO». [in Ukrainian]
6. Cherednichenko, P. (2016). The effectiveness of the technology of physical rehabilitation of older preschool children with flat feet. Sports science of Ukraine, 4 (74), 26-32. [in Ukrainian]

DOI 10.31392/NPU-nc.series 15.2020.6(126).19
УДК 796.81-043.61

Рябченко В.Г., Донець І.О., Ткаченко І.В., Скоропуд В.Б.
Академія Державної пенітенціарної служби, кафедра фізичної підготовки, м. Чернігів

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАНІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Великі резерви для подальшого підвищення ефективності фізичного виховання молоді, яка навчається, поки що приховані від дослідників в таємницях вікових особливостей керування рухами, а точніше в закономірностях вікової мінливості фізіологічних механізмів, які в тій або в іншій мірі обумовлюють становлення рухових функцій людини в онтогенезі. Предметом цих досліджень є вікові особливості побудови та керування рухами, а також використання цих особливостей в спортивно – орієнтованому фізичному вихованні молоді. Вивчення цього питання можливе з позицій різних наук: фізіології, психології, біомеханіки, кібернетики, педагогіки. Вважається, що зараз, що стосується цього питання найбільший ефект можна отримати певним чином при одночасній опорі на всі вищезазначені галузі науки. Але при такому всебічному підході до цього питання особливо важливо, щоб увага була зосереджена на певному об'єкті дослідження.

Таковим є структура психофізичної підготовленості людини (ПФП), яка розглядається в теорії фізичного виховання як сукупність психічних та фізичних якостей, яка визначає успішність рухової діяльності в різних умовах. В цій статті коротенько висвітлюються деякі результати наших досліджень, які характеризують в певній мірі особливості різних проявів ПФП в молоді різних вікових груп.

Ці дані можна розділити на три частини: дані про здатність до оволодіння новими руховими діями; дані, які характеризують вікові особливості деяких проявів; дані про так звану моторну адаптацію та структуру ПФП молоді, яка навчається.

Ключові слова: ефективність фізичного виховання, рухова функція, вікові особливості, психофізична підготовленість, фізичні якості.

Рябченко В.Г., Донець І.А., Ткаченко І.В., Скоропуд В.Б. Внедрения инновационных технологий в физическом воспитании студенческой молодёжи Большие резервы для дальнейшего повышения эффективности физического воспитания учащейся молодёжи пока что скрыты от исследователей в тайнах возрастных особенностей управления движениями, а точнее в закономерностях возрастной изменчивости физиологических механизмов, которые в той или иной мере обуславливают становление двигательных функций человека в онтогенезе. Предметом этих исследований являются возрастные особенности построения, а также управления движениями, а также применение этих особенностей в спортивно – ориентированном физическом воспитании молодёжи. Изучение этого вопроса возможно с позиций различных наук: физиологии, психологии, биомеханики, кибернетики, педагогики. Считается, что в настоящее время касательно этого вопроса наибольший эффект можно получить определённым образом при одновременной опоре на все вышеназванные отрасли науки. Но при таком всестороннем подходе к этому вопросу особенно важно, чтобы внимание было сосредоточено на определённом объекте исследования.

Таковой является структура психофизической подготовленности человека (ПФП), которая рассматривается в теории физического воспитания как совокупность психических и физических качеств, которая определяет успешность двигательной деятельности в различных условиях. В этой статье кратко освещаются некоторые результаты наших исследований, которые характеризуют в определённой степени особенности различных проявлений ПФП среди молодёжи различных возрастных групп.

Эти данные можно разделить на три части: данные про способность к овладению новыми двигательными действиями; данные, которые характеризуют возрастные особенности некоторых проявлений; данные про так называемую моторную адаптацию, а также структуру ПФП учащейся молодёжи.

Ключевые слова: эффективность физического воспитания, двигательная функция, возрастные особенности, психофизическая подготовленность, физические качества.

Ryabchenko V, Donets I, Tkachenko I, Skoropud V Introduction of innovative technologies in physical education of student youth The great reserves for further increasing effectiveness of physical education of a learning youth are at secrets of age peculiarities of controlling movements as well as at regularities of age changing physiological mechanisms which condition at certain measure stating moving functions of a human at an ontogenesys. The subject of these investigations are age peculiarities of building and controlling movements as well as an application of these peculiarities at sport and oriented physical education of a youth. Learning this question is possible from the point of view of various sciences: physiology, psychology, biomechanics, cybernetics, pedagogy. It is considered that at present the largest effect we can obtain when there is simultaneous support on all abovenamed branches of science. But when there is such various approach to this question it is important that the attention would be paid to certain object of investigation.

This is the structure of psychophysical preparing of a human (PPP) which is considered at the theory of physical education as the whole structure of psychological and physical qualities; this structure determines a successfulness of moving activities at various conditions. This article considers some results of our investigations; these results characterize peculiarities of various appearances of PPP concerned to a youth of various age groups.

These data we can divide into three parts: the data about capability to mastering new moving actions; the data which characterize age peculiarities of certain appearances; the data about so – called moving adaptation and a structure PPP of a learning youth.

Key words: an effectiveness of physical education, moving function, age peculiarities, psychophysical preparing, physical qualities.

Постановка питання та аналіз останніх публікацій. Ідея впровадження інноваційних технологій в фізичному вихованні студентської молоді обґрунтована не тільки теоретично – вона практично реалізується в змісті а також в формах та в методах цього виховання. Проте ані офіційною наукою ані педагогічною практикою все ж не зформовано цілісної картини сутності диференційованого фізичного виховання студентської молоді.

Загальновідомо, що людина за своєю природою є, з одного боку, фізичною істотою, а з іншого – соціальною. А отже, фізична та духовна гармонія є запорукою нормального розвитку як окремої особистості так й суспільства в цілому. Фізична культура – це складова загальної культури суспільства, що спрямована на зміцнення здоров'я а також на розвиток фізичних й морально – вольових та інтелектуальних здібностей людини з метою гармонічного формування її особистості.

В нових технологіях в фізичному вихованні студентської молоді йде навчання враховувати вікові та індивідуальні особливості за допомогою емпіричних методів. Ці знання потім використовуються для того, щоб жоден студент не відрізнявся серед решти людей своїми особливостями [2.3] Отже важливим є впровадження нових технологій в фізичне виховання студентів а практичним питанням є розробка а також узагальнення, корекція цілей, принципів, засобів й методів та форм проведення навчальних занять з фізичного виховання, на яких духовне та фізичне начало поєднувалися б; коли б створювалося середовище для різнобічного а також співвмірного та внутрішнього єдиного формування в студентів різноманітних потреб [2.4]

Мета нашого дослідження – здійснити теоретичний аналіз особливостей та сучасних підходів щодо структури психомоторики як умови фізичного виховання молоді.

Методи дослідження: під час дослідження використовувалися теоретичний аналіз і узагальнення науково-методичної літератури та емпіричних даних, матеріали всевітньої мережі Інтернет, педагогічні спостереження, положення, викладені у працях українських діячів та сучасних дослідників.

Викладення основного матеріалу. Основною новітньою технологією в фізичному вихованні є форма взаємодії між собою студентів коли вони навчаються. Ця форма стає проміжною ланкою між навчанням, яке здійснює викладач та самонавчанням – ця форма передбачає таке: студенти самі вирішують завдання отримання знань а також фізичний розвиток та вдосконалення. При взаємонавчанні кожний студент не тільки навчається сам, але й дає іншим ті знання, які здобув сам. Партнерами при взаємонавчанні на парах після поділення всієї групи є два студента. Один з них відіграє роль того, хто навчає, а інший відіграє роль того, кого навчають. Після виконання визначеного викладачем завдання партнери міняються ролями. Зміст взаємонавчання складається з: взаємоспостереження, взаємонаслідування, взаємодопомоги (допомога, страхівка), взаємовиправлення помилок, взаємооцінка.

Сфера діяльності партнерів з взаємонавчання має свої особливості в залежності від виду фізичних вправ та рухових завдань. Зокрема, при виконанні загальнорозвиваючих вправ, коли необхідно зберігати правильне положення тіла, перші (тобто ті які навчають), звертають увагу на зазначене положення студентів (кого навчають) як ось: вертикально, похило або горизонтально та в якій мірі є. При виконанні вправ, які вимагають збереження або зміни пози, перші звертають увагу навчаємих на правильне положення рук відносно ніг та тулуба.

Під час навчання викладач привчає партнерів з взаємонавчання до самостійності а саме:

а) формулювання рухового завдання для перших з певною настановою: наприклад стрибок вперед з розбігом. Рухове завдання більш чітко формулюється тип хто навчають, а потім тими кого навчають, якщо його формулювання є під час постановки викладачем низки питань;

б) вибір тими хто навчають дій, направлених на вирішення рухового завдання, яке сформульоване викладачем. Наприклад для вирішення завдання розвинення сили поштовхної ноги викладач пропонує першим варіанти спеціальних підготовчих вправ: пружні згинання і розгинання ноги яка стоїть в позі «випаду»; стрибки на місці на одній та на двох ногах а також піднімання на носки якомога вище;

в) вибір способу (з раніше застосованих) вирішення рухового завдання. Наприклад при засвоєнні студентами взаємодії поштовхової і махової ніг при відштовхуванні в стрибку вперед з розбігом застосовувалися: стрибки в сід на стегно махової ноги; стрибки з місця з перестрибуванням предметів;

г) вибір засобів, які виникають в образі перед студентами або є реальними але не застосовувались в роботі з даним контингентом студентів.

При взаємонавчанні значне місце займає розвиваюче взаємонавчання.

Суть розвиваючого самонавчання полягає в тому, що при навчанні студентів руховим діям актуалізуються їх знання з різноманітних дисциплін.

Взаємо навчання нормально здійснюється, якщо воно проводиться постійно тобто впродовж всього навчання. Така організація взаємонавчання, коли заняття фізичною культурою є потрібною не тільки на парах, але й щоденною потребою перетворює знання студентів в мотиви а мотиви – в переконання того, що заняття фізичними вправами корисні та обов'язкові а переконання переходить в стійкі норми поведінки.

Коли йде перебудова освіти, найважливішою діловою особою є сам студент з його можливостями а також здібностями та потребами задоволення яких йде й при спільній діяльності викладача та студента, але й при взаємній роботі на парах. При цьому студент не просто виконавець вказівок, а також рухових завдань викладача, а насамперед особистість.

При вирішенні одного з важливих завдань всебічного виховання студента засобами фізичного виховання, викладач організовує роботу так, щоб студенти самі приймали активну участь. В навчанні при спілкуванні між собою студенти здатні навчати один одного. При такій діяльності найкраще виявляються й реалізуються особисті якості студентів тобто вони розуміють власну суспільну значимість.

Сучасна система освіти бере орієнтацію на особистість, яка розвивається сама та свідомо враховує особливі чинники а також потреби та можливості тих, хто навчається, а також право обирати освітні траєкторії а також способи та форми організації навчання, що є не можливим при традиційному навчанні. Зокрема, на перше місце виходять нові інформаційні технології як в наукових дослідженнях, так й під час навчання. Зараз в наш час – це перехід від промислового століття до інформаційного століття. Комп'ютерні технології є цілком очевидними проявами цього. Отже є зрозуміла та зацікавленість, яка виявляється до цього студента та викладача. Комп'ютер дає нові можливості для творчого розвитку а також дозволяє перейти від традиційного навчання до нового та розробити нові ідеї зокрема дає можливість вирішення цікавих питань.

1. Про здібностях молоді до оволодіння новими видами рухових дій чи, інакше кажучи, особливості формування рухових навичок. Проблема рухової навички стара як світ, але, незважаючи на це, вона ще далеко не вичерпана. Ця проблема має свою багату теорію, в якій, якщо підходити з висот сучасного рівня розвитку фізіології і психології, можна виявити ще багато невирішених і спірних питань. До таких можна віднести, наприклад, питання про співвідношення навичок та умінь, уявлення про автоматизацію рухової навички, питання про роль свідомості в формуванні рухової навички, значення різних видів пам'яті в запам'ятовуванні рухів, роль довільного і мимовільного запам'ятовування у формуванні моторики дітей на різних вікових етапах і ін. Ці питання в тій чи іншій мірі розробляються нами і дають можливість в даний час зробити висновок про те, що звичка - це вироблений в процесі багаторазового повторення динамічний варіант, а рухове вміння - це комплекс здібностей, який допомагає ефективній реалізації наявного рухового потенціалу в складних умовах, що змінюються. Деякі нові дані, отримані нами в останні роки, показали, що здатність опановувати ручними (чуттєвими) діями

ніяк не пов'язана зі здатністю освоювати нові гетерогенні системи рухів. Це дуже важливий факт, з яким, на жаль, до цих пір не приділяли належної уваги.

Здатність опановувати новими гетерогенними системами рухів залежить від рівня прояву певних рухових якостей. У той же час не можна не відзначити той факт, що ефективність освоєння навіть дуже схожих за структурою рухових дій, наприклад, різновидів стрибків через скакалку, складних елементів сучасних єдиноборств і т. д. Може обумовлюватися різними руховими якостями. Цей факт не можна не враховувати при розробці різних тестів.

2. Здатність опановувати новими рухами залежить також від рівня і темпів фізичного розвитку. Високі і швидкозростаючі діти поступаються за швидкістю і якістю оволодіння гетерогенними системами рухів своїм одноліткам низького і середнього зросту з уповільненими темпами фізичного розвитку.

3. У зв'язку з проблемами рухового навичку зупинимося на деяких наших даних, що мають як теоретичний інтерес, так і безпосереднє практичне значення. Багато рухові дії вимагають максимального прояву швидко-силових якостей (біг на швидкість, стрибки, метання і т. п.). При формуванні подібних рухових навичок викладач стикається з необхідністю вирішувати одночасно кілька завдань. Перш за все, учнівській молоді треба створити правильне уявлення про просторових параметрах рухів. Цього найлегше досягти при уповільненому виконанні вправи. Але при цьому легко можуть виникнути і, що особливо небезпечно, закріпитися неправильні уявлення про часових параметрах, величиною зусиль і розподілі останніх в часі. Є дані (Б. І. Бутенко), що рухові дії, подібні по просторовим параметрам рухів, але виконуються в різних часових режимах і з різною напруженою м'язів, - суть різні рухові навички.

Виникає питання, як бути? В якому режимі навчати учня таким вправам? Ми зробили спробу експериментальним шляхом визначити оптимальний режим навчання таким руховим діям і встановили, що навчання рухових дій, які вимагають прояву швидкісних якостей, доцільно здійснювати початкової стадії формування досвіду.

4. Для вивчення особливостей поведінки дітей різного віку в імовірнісних умовах, про які ми судили по їх рухових реакцій, була сконструйована спеціальна установка. Ця установка дозволяє моделювати ймовірні ситуації, що змушують випробуваного оперативного, тобто в умовах дефіциту часу, вирішувати дуже складні рухові завдання (І. М. Туревський, 2008). Отримані дані свідчать про те, що у молодших школярів процес пристосування до діяльності в імовірнісних умовах протікає значно повільніше, ніж у підлітків і юнаків. Біомеханічний аналіз отриманих даних свідчить про те, що імовірнісні умови змушують випробуваного діяти більш раціонально і економно. Тільки в цьому випадку можливе успішне вирішення рухової задачі в умовах гострого дефіциту часу. Цілком ймовірно, така необхідна економічність рухових дій в стохастичних умовах досягається за рахунок певної перебудови процесу управління рухами. У подібних ситуаціях, на відміну від звичайних умов, організація рухів (координація м'язових синергій) здійснюється, мабуть, більш низькими рівнями нервової системи, оскільки вищі її рівні в цей час зайняті сенсорними процесами, пов'язаними з прийомом і переробкою інформації про характер майбутньої рухової завдання. Така організація рухової діяльності, заснована на використанні автоматизмів, як відомо, більш природна і тому більш ефективна.

Вельми значущими є отримані факти, що свідчать про те, що в міру збільшення віку різниця між величиною вегетативних зрушень при діяльності в імовірнісних і звичайних умовах стає більшою. Ця різниця яскравіше виражена також у тих, хто займається, тренування яких пов'язане з діяльністю в імовірнісних умовах (наприклад, у борців, боксерів, ігровиків). Більш швидка і більш повна мобілізація енергетичних ресурсів організму може розцінюватися як свідоцтво підвищення з віком і під впливом спеціального тренування надійності функціональних систем, що забезпечують ефект дій в умовах, що потребують оперативного вирішення складних сенсорних завдань.

Накопичений фактичний матеріал про особливості адаптивних реакцій при діяльності в імовірнісних умовах досить об'ємний і дуже цікавий. Це питання заслуговує спеціального дослідження. Успіх діяльності в імовірнісних ситуаціях дуже мало залежить від рівня прояву окремих психічних і фізичних якостей. Дуже невелика, хоча і достовірна, ступінь зв'язку розглядається здатності (на рівні 0,3) була виявлена лише з показниками зорово-моторної реакції, стрибучістю і максимальним темпом рухів. Але коли був проведений кореляційний аналіз з одночасним урахуванням всіх вищезазначених показників (т. е. ранги були побудовані за сумою показників), то коефіцієнти кореляції відразу стали дуже значимими - 0,7-0,8. Очевидним є педагогічний висновок для розвитку здатності раціонально діяти в імовірнісних умовах необхідно удосконалювати саме повну структуру психофізіологічних і рухових якостей.

4. Складна, багаторівнева структура управління процесом фізичного виховання різних контингентів населення вимагає комплексних досліджень, організованих на основі системного підходу. Розробка теоретичних основ охоплює всі аспекти проблеми: педагогічні, медико-біологічні та гуманістичні.

Ці основи безпосередньо спрямовані на вдосконалення нормативних і програмних основ управління фізичним вихованням, створення модельних характеристик рівнів підготовленості. Результати таких досліджень в значній мірі визначають завдання і шляхи вдосконалення системи застосування засобів, методів і форм фізичного виховання в різні вікові періоди в різних екологічних умовах. Кореляційний та факторний аналіз обраної структури показав, що вікові зміни рухових здібностей у дівчат і юнаків в молоді роки притаманні загальні закономірності. Головна з них полягає в тому, що з віком у молоді обоєї статі відбувається суттєва диференціація структури рухових здібностей. Про це свідчить зменшення в міру вікового розвитку кількості статистично достовірних кореляційних зв'язків між окремими показниками рухових можливостей і збільшення кількості приватних чинників в структурі функціональних характеристик ПФП молоді. У той же час процес вікового розвитку структури функціональних зв'язків, що характеризують роль окремих функціональних систем і взаємини між ними при реалізації рухових можливостей, у дівчат і юнаків не ідентичний. Цю обставину необхідно враховувати при розробці методики педагогічного контролю динаміки ПФП молоді, визначенні конкретних нормативів для оцінки різних проявів рухових здібностей, формуванні навчальних програм фізичного виховання і т. д.

Висновки

1. Аналіз отриманих даних дозволяє думати, що на хід вікової перебудови структури рухових здібностей впливає

підвищена рухова активність, зокрема, заняття різними видами спорту. Систематичні психофізичні навантаження достатнього обсягу і інтенсивності прискорюють вікову диференціацію структури рухових здібностей, зменшуючи ступінь взаємозалежності між різними проявами психофізичних і фізичних можливостей.

2. Отримані дані дозволяють намітити нові підходи до подальшого вдосконалення методики педагогічного контролю за фізичним вихованням учнівської молоді. Зокрема, представляється можливим відібрати основні (ключові) показники прояву рухових здібностей і на їх основі розробити моделі рівнів ПФП для різного віку. Виявлені вікові особливості структури рухових здібностей представляють інтерес для подальшої розробки концепції про роль і взаємини засобів і методів загальної та спеціальної фізичної (психо-фізичної) підготовки на різних етапах онтогенетичного розвитку організму.

3. Відсутність єдності поглядів на різні сторони формування рухової активності, сутність ПФП і аморфність уявлень про її структури є наслідком того, що більшість досліджень в даній області наводилося без достатнього прагнення спочатку осмислити і експериментально обґрунтувати загальні (провідні) закономірності і риси, властиві, цілісним комплексам здібностей. Індуктивний підхід до вирішення проблеми (від вивчення окремих проявів до узагальнень), якому явно віддається перевага в експериментальних дослідженнях, виявився малопродуктивним. Недооцінка важливості системного підходу до проблеми і значення дедуктивного методу її рішення є, на наш погляд, основною причиною невисокого (як в теоретичному, так і в практичному плані) коефіцієнт корисної дії (ККД) багатьох досліджень. В якійсь мірі В. І. Пилипович, його учні та послідовники впритул підійшли до проблем формування рухової активності людини, деякі розділи якої і реалізовані в даній статті.

4. Відомо, що в основі будь-якої рухової діяльності лежить складна сукупність (взаємозв'язок) проявів психічних і фізичних якостей. Кожна спроба диференціювати цю сукупність, тобто розкласти її з метою полегшення методичних прийомів вивчення на окремі психічні та фізичні складові, що робиться при моделюванні діяльності юних спортсменів, неминуче веде до суттєвого спотворення цілісних властивостей проблеми. Все це призводить до того, що (ККД) спорту залишається на низькому рівні, а психологічна підготовка включається в програми тренувального процесу на етапі спортивної майстерності.

5. Не вимагає особливих доказів той факт, що моделювання діяльності спортсменів пред'являє все більш високі вимоги не тільки до фізичної, а й до психічної сфері. Ефект діяльності в таких умовах визначається не стільки рівнем розвитку фізичних і функціональних кондицій, скільки здатністю (або умінням) раціонально використовувати наявний руховий потенціал.

Література

1. Бех І.Д. Виховання особистості: у 2 кн.1: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технолог. засади / І.Д.Бех. – Либідь, 2003. – 280 с.
2. Борщевський М.І. Духовні цінності як детермінанта громадянського виховання особистості. Цінності освіти і виховання. – К.: – 1997. – С.21-25.
- 3.Додонова Л.П., Шмер В.В. Формирование способности самоорганизации студентов в процессе физического воспитания. Теория і практика фізичного виховання. / Наук. Метод. журнал, № 1/2010.– 38-46с.
4. Полухин Ю.В. Интерес как компонент формирования мотивации к физической культуре у учащейся молодежи / Ю.В.Полухин, И.В.Зенина, Н.И.Брайко // Матер.междун.научн.симпозиума «Физическое воспитание и спортивное совершенствование студентов. Современные инновационные технологии». – Одесса, 23-25 сентября, 2008 – с. 151 – 154.
5. Ярмаченко М.Д. Якости особистості. Педагогічний словник / За ред.дійсного члена АПН України Ярмаченка М.Д. - К.: Педагогічна Думка, 2001. – 514с.

References

1. Bekh I. (2003) Vychovannya osobystosti: v 2 kn. 1: Osobysti Asno orientovany pidkhid: teoretyko – tekhnolog. zasadi [The bringing up a person: at 2 vol. 1: The personal and oriented approach: teoretical and techn. bases] / I. D. Bekh. – K. – p.280
2. Borshhevski M. (1997) Dukhovni zinnosti yak determinant Gromadans'kogo vikhovannya osobystosti. Zinnosti osviti i vikhovannya [The mental values as a determinant of society bringing up a person. The values of an education and bringing up] / M. I. Borshhevski – K. – pp.21 – 25.
3. Dodonova L., Shmer V. (2010) Formirovanie sposobnosti samoorganizazii studentov v prozesse fisicheskogo vospitania [Forming the ability of self – organization of students at the process of physical bringing up] // Teoria i praktika fisichnogo vychovannya / Nauk. metod. zhurnal, № 1 – pp. 32 – 36
4. Polukhin Y. (2008) Interes kak component formirovania motivazii k fisicheskoi kul'ture u uchassheysya molodezhi / Y Polukhin, I. V. Zenina, N. I. Braiko // Mater. mezhdunar. nauchn. Simposiuma "Fisicheskoe Vospitanie i sportivnoe sovershenstvovanie studentov. Sovremennie innovazionnie tekhnologii" – Odessa, 23 – 25 sentiabria – pp. 151 – 154.
5. Yarmachenko M. (2001) Yakosti osobystosti – Pedagogichni slovník [The qualities of a person. The pedagogical vocabulary] / Za red. diisnogo chlena APN Ukraini Armachenka M. D. – K.: Pedagogichna dumka, – p. 514 .